

stille Underofficererne af 1ste Klasse over for den Mulighed at blive afkrævet et Arbejde, som ligger uden for deres tekniske Virksomhed. Der er derfor efter Samraad med den højtærede Marineminister af denne stillet et Ændringsforslag i denne Sag, som gaar ud paa, at de nævnte Underofficerer skulle deltage i Arbejdet, naar dette omfatter deres særlige Virksomhed. De ere altsaa ikke pligtige til at udføre Arbejde uden for dette; men naar det er nødvendigt for at indprente de undergivne, hvorledes et Arbejde skal udføres, maa de selv give en Haand med. Dette er Meningen, og derved gaar man dem ikke for nær. I det mindste har jeg i den Tid, jeg stod i Marinen, aldrig set nogen Underofficer af 1ste Klasse, som ikke deltog i Arbejdet paa den Maade, at han viste, hvorledes Tingene skulde lægges til Rette, og tog en Haand i med, men heller ikke videre. Og det er i den Aand, det er jeg overbevist om, at den højtærede Minister vil søge denne Bestemmelse gennemført.

Hvad angaar de enkelte Forslag, som den højtærede Minister i øvrigt har stillet, overlader jeg til ham selv at motivere dem, og jeg skal slutte med en lille Bemærkning, der kun staa i indirekte Forbindelse med Forslaget, da den omhandler en Sag, som afgøres ved kongelig Anordning. Man kan ikke dømme om Sagen, uden man har set de Planer, der bygges paa denne Lov om Søværnets Ordning, man kan ikke dømme om, i hvilken Retning Udviklingen skal gaa i alle Enkeltheder i de ny Skoler. Men der er dog et Spørgsmaal, jeg vil tillade mig at rette til den højtærede Minister, og det er dette, om han ikke agter i den ny Plan, særlig for Officeresskolen, der nu skal kaldes Kadetskolen, at sørge for, at de Officerer, der afgaa fra Skolen, afgaa med den samme Almenuddannelse, som i det mindste Studenter have. Der har svævet nogle Rygter i Omløb om, at de ikke skulde lære mere Historie, Geografi og Geologi; end unge Mennesker lære til Realeksamen. Det er efter min Opfattelse meget for lidt, det er ikke blot meget mindre, end Studenterne skulle kunne, naar de tage Artium. Det er langt mindre, end der kræves af Officerer i Tyskland, Sverige og, saa vidt jeg har kunnet opspore, i Norge og i andre Lande. Er der et Land, hvor de staa tilbage i Geografi, er det vel Frankrig, men de staa vel overalt i Frankrig tilbage i almindelig Geografi; men i Geologi staa de derimod højere end nogen anden Marine, og hvad Historie an-

gaar, staa de, som sagt, i alle andre Lande højere, end vi nu staa. Jeg ønsker derfor gerne en Udtalelse fra den højtærede Minister om, at de Krav, der skulle stilles i Fremtiden, ikke blive lavere end de nuværende.

Marineministeren (Jøhnke): Jeg tillader mig at takke det ærede Udvalg for den Velvillie, hvormed det har modtaget Lovforslaget. Det glæder mig at se i Betænkningen og i Dag at høre af den ærede Ordfører, at man anerkender Nødvendigheden af, at der foretages Reformer, og indrømmer Betimeligheden af, at Forslaget er fremsat, og at det om muligt søges gennemført i denne Samling.

I Anledning af det ærede Udvalgsflertals Forslag om, at der gives Kadetterne frit Ophold paa Skolen i de 4 Aar, hvori Undervisningen foregaar, medens det Forslag, som er forelagt af mig, kun gaar ud paa 2 Aars Kasernerung i den yngste Afdeling, skal jeg tillade mig at bemærke, at jeg, som jeg udtalte ved Forslagets 1ste Behandling, ikke er nogen Tilhænger af den Anskuelse, at 4 Aars Kaserneliv er nødvendigt af Hensyn til den militære Opdragelse, og jeg tror heller ikke, at det skulde have stor Vanskelighed for Kadetterne af ældste Klasse at skaffe sig de nødvendige Hjem i Byen. Som den ærede Ordfører udtalte, er den 4aarige Kasernerung indført ved Lov af 28de Maj 1880. Det vil altsaa med andre Ord sige, at alle de nuværende Premierløjtnanter og saa at sige den yngste Del af Kaptajnsklassen har faaet sin Opdragelse under den Form, og det falder da naturligt at spørge, om Systemet har vist sig at arbejde paa en saadan Maade, at det maa fraraades at fortsætte dermed. Naar det Spørgsmaal bliver rejst, maa jeg absolut indrømme, at det ikke er Tilfældet. Hvis det var Tilfældet, vilde jeg selvfølgelig ikke paa nogen Maade kunne have sluttet mig til det ærede Flertals Forslag om den 4aarige Kasernerung. Spørgsmaalet har for mig ikke nogen stor Betydning, og derfor kan jeg ogsaa gaa med dertil. Nogen finansiel Betydning har det derimod, idet jo nemlig en Kasernerung i Forbindelse med Lønning selvfølgelig forhøjer de aarlige Udgifter til Skolen. Baade Udvalgets Flertal og en Bemærkning, som er kommen fra Mindretallet, gaa jo ud fra, at den nuværende Udgift til Skolen — en Oversigt derover har jeg tilladt mig at fremsætte i en Redegørelse til det ærede Udvalg — ikke maa overskrides. Det mener jeg ogsaa. I et Møde, som jeg